

Mondtad: az örömről írjak... (I.)

kint hűvös pára remeg a zöldben  
titkok súrolják békében a tárgyak  
felületét valami áradó csönd és  
halk neszek: itt az élet lüktetett  
bennem fény és ragyogás:  
a bizalom békéje hull alá -  
az este talán az utolsó így  
béke belső fény ragyogás  
észrevétlen egyszerű mint  
a fogadás mint a születés  
ha itt az Idő

ma egy feketerigó besétált  
a nyitott ablakon  
zajt csaptam hogy visszamenjen  
szükséges óvintézkedés volt  
a fény kintről befelé áradt  
s vonzották a fénylő bútorok  
egy pontban most megállt  
tekintetemben a madár  
örök pillanat rögzült  
a végtelenre s repült  
a Lélek-ragyogásban

ez az öröm látod s a többi  
titok a többiről szótlán szólok  
karcolás ez a lélek falán  
s messzire tekint bennem  
a kitárt magány a Lélek  
az időtlen madár

2014.07.01.